

Oponentský posudek na bakalářskou práci Olgy Staňkové:

Hlavní pilíře zahraniční politiky Charlese de Gaulla a jejich současná francouzská reflexe

IMS FSV UK

Bakalářská práce Olgy Staňkové splňuje formální i obsahové náležitosti požadované po práci tohoto charakteru. Přehledným způsobem rozebírá zahraniční politiku Charlese de Gaulla, ilustruje ji na „případové studii“ francouzsko-německých vztahů a aktualizuje v kapitole o současné francouzské reflexi této politiky. Práce je založena na dostatečném množství kvalitní, zejména frankofonní literatury a je napsaná čtivým jazykem.

Hlavní negativum spatřuji v tom, že název práce příliš nekoresponduje s jejím obsahem. Přestože autorka v titulu aspiruje na identifikaci „hlavních pilířů zahraniční politiky Charlese de Gaulla“, jedním z nejdůležitějších „pilířů“, a sice politikou africkou, se odmítá na str. 5 zabývat, argumentujíc pouze rozsahem práce. V prvních třech kapitolách tak řeší 1) politiku evropskou, 2) vztahy s USA a 3) de Gaullovu „třetí cestu“ mezi Západem a Východem. Autorka se však nedrží důsledně ani chronologického, ani tematického členění materie, výklad se místy stává repetitivním, aniž by opakování poskytovalo nové informace či úhly pohledu.

Čtvrtá kapitola je věnována „případové studii“ francouzsko-německých vztahů a teprve v páté, závěrečné kapitole se autorka dostává na ploše devíti stran k „současné reflexi“ gaullistické zahraniční politiky, slibované v názvu práce, ale pouze v oblasti francouzsko-německých vztahů.

Za problematická rovněž považuji některá nedostatečně podložená tvrzení, např. „Francie je dodnes jedním z vůdců Evropské unie...“ (str. 11), či vyložené nepravdy „[Jean Monnet] nikdy nezastával žádný oficiální úřad...“ (str. 12).

Po formální stránce je práce napsána velmi pečlivě, lze jí vytknout pouze několik drobných chyb. V českém jazykovém prostředí se píší odkazy na poznámky pod čarou až za interpunkci, nikoliv před ní (str. 2, 7, 8...). Do práce se vloudilo několik překlepů (str. 23, 27, 40) a zkomolených jmen (maršál „Pétein“ – str. 2, atol „Muraroa“ – str. 31). Rušivě působí nadbytečné „členění“ textu vynechanými řádky.

Přes zmíněné nedostatky se jedná o kvalitní práci, hodnotil bych ji jako **velmi dobrou**.

V Praze dne 31. května 2011,

PhDr. David Emler